

Международна апологетна декларация

"И тъй, аз, затворник за Господа, моля ви да се обхождате достойно на званието, към което бяхте призовани, със съвършено смирение и кротост, с дълготърпение, като си претърпявате един друг с любов, и се стараете в свързката на мира да опазите единството в Духа. Има едно тяло и един Дух, както и бяхте призовани към една надежда на званието ви: един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички." (Ефесяни 4:1-6)

Въведение:

В продължение на много години различни фалшиви учения проникват в евангелските църкви и месиански общности, отклоняващи вярващите от библейското учение и подкопаващи отношенията им с Бог (1 Йоан 2:22-23, 4:1-4). Зад фалшивите учения стоят „измамни духове“, които проповядват „друг Исус“ и „друго благовестие“ (1 Тимотей 4:1 Галатяни 1:6-12; 2 Коринтяни 11:1-4). Божието слово ни предупреждава: **"Внимавайте да ви не заплени някоя философията си и с празна измама, по човешко предание, по първоначалните учения на света, а не по Христа."** (Колосяни 2:8). Библейската проповед на Евангелието на Царството е съсредоточена върху Царя Исус Христос (Йешуа ХаМашиах): **"а ние проповядваме разпнатия Христос, за юдеите съблазън, и за езичниците глупост; но за самите призвани, и юдеи и гърци, Христос Божия сила и Божия премъдрост."** (1 Коринтяни 1: 23-24). В Своето Слово Господ ни призовава **"да се подвизавате за вярата, която веднъж за винаги бе предадена на светиите."** (Юда 1: 3), а също така, със сигурност, да преподаваме **"словото на истината"** (2 Тимотей 2:15). Като отговор на създалата се ситуация, Господ насърчи служители от различни общности да създадат Международната апологетна декларация. Нуждата от този документ е голяма. Апологетиката е защита на библейската вяра (1 Петър 3:15). Тази декларация не е предизвикателство за Църквата или месианското движение. Надяваме се, че тази декларация и разработените ресурси в областта на теологията и апологетиката ще помогнат на всички вярващи да отговорят на вълнуващите ги въпроси, за да се **"подвизавате единодушно за вярата на благовестието"** (Филипяни 1:27).

Целите на настоящата декларация са:

1. Да се посочат основните принципи на библейската вяра;
2. Да се открият теологични и практически заблуди най-често срещани в съвременните евангелски и месиански кръгове;
3. Да съдейства за духовното единство сред вярващите въз основа на библейското учение.

Цели на декларацията:

I. Да се посочат основните принципи на библейската вяра:

1. Библия: 66 книги от Библията са единственото вярно и непогрешимо Божие Слово (2 Тимотей 3:16-17). Библията трябва да бъде единствената основа на нашите доктрини. Някои древни и съвременни еврейски и християнски текстове са несъмнено ценни (особено в исторически смисъл, като например Макавейските книги, които са част от древните юдейски апокрифи), но само Старият и Новият завет (Танах и Брит хадаша), са единствения боговдъхновен авторитет за вярващите. Господ нееднократно е забранявал да

се добавя или отнема от Неговото Слово и е предупреждавал за последствията (Второзаконие 4:2, 12:32; Притчи 30:6; Откровение 22:18-19).

2. Еднство на Бога: Господ Бог на Израел, Яхве, е един и той е Отец, Син (Иисус Христос – Йешуа ха Машиах) и Свети дух (Руах ха Кодеш) (Второзаконие 4:35; 6:4; Матей 28:19-20; 2Коринтяни 13:13). Синът, който съществува вечно, но се възплъти като Иисус Христос (Йешуа ха Машиах), е втората личност на Единния Бог (Йоан 1:1-18; 1 Тимотей 3:16; Еврей 1:1-3). Иисус Христос (Йешуа ха Мошиах) и Светият Дух (Руах ха Кодеш) са равни по своята божественост с Бог Отец (Матей 28:19-20; 2 Коринтяни 13:13).

3. Исус Христос (Йешуа ха Машиах): Личността на Исус Христос (Йешуа ха Машиах) има в себе си две същности, божествена и човешка (Йоан 1:1-18; 10:30; Колосияни 2:8-9; Еврей 4:14-15). Господ Исус Христос (Адон Йешуа ха Машиах) е истинският Бог и вечен живот (1 Йоан 5:20; Еврей 13:8-9). Исус Христос (Йешуа ха Машиах) е единственият посредник между Бог Отец и хората (1 Тимотей 2:5-6). Исус Христос (Йешуа ха Машиах) живя съвършен живот, умря за нашите грехове на Голготския кръст, възкръсна от мъртвите (на третия ден според както се казва в Коринтяни 15:1-4), възнесе се на небето и Той ще дойде втори път по видим начин в прославлено тяло (Матей 24:29-30; Захария 12:10; 14:3-4; Деяния 1: 6-11; 1 Солунци 1:7-10; Откровение 1:7).

4. Спасение: Обръщането (раждането отгоре) е съществен елемент на спасението, включително покаянието (тшува) и вярата, които радикално променят отношението на човека към Бога и греховния начин на живот (II Летописи 7:14; Йоан 3:1-8; Деяния 3:19; 2 Коринтяни 5:17). Ние (евреи и неевреи) се оправдаваме и спасяваме само чрез вяра (Ефесияни 2:1-10) в изкупителната смърт и възкресението на Исус Христос (Йешуа ха Машиах) (Римляни 10:9-13; Ефесияни 2:14-15), ето защо евангелието (бесора) трябва да се проповядва на всички без изключение (Матей 10:5-6; 15:24; 28:19-20; Римляни 1:16). Бог запалва в сърцето на вярващия желание да върши добри дела (Яков 2:14-26; Филипяни 2:13; Галатяни 6:9-10).

5. Израел и църквата: Бог активно работи както с историческия Израел (еврейския народ), така и с Църквата (повярвалите в Исус (Йешуа) евреи и неевреи). Еврейският народ все още е избран и обичан от Бог. В края на времената, когато еврейският народ, съзирайки разпнатия Исус (Йешуа), се разкае и го признае за свой Месия (Машиах), ще бъде спасен и приет от Бога в новозаветни отношения (Йеремия 31:13; Захария 12:10, 13:1; Римляни 11:11, 12, 26-29). Вярващите в Исус Христос (Йешуа ха Машиах) евреи (известни днес като месиански евреи, Йеудим Мешихим) са част от вселенската Църква, както и от еврейския народ. Библията ги нарича „остатъкът“ на Израел (Римляни 11:1-5). Вярващите в Исус Христос (Йешуа ха Машиах) от народите, принадлежат към вселенската Църква и са от духовното семе на Авраам, както и наследници на Божиите завети по обещание (Галатяни 3:26-29). Всички вярващи трябва да се стремят да разобличават и порицават антисемитизма (враждебно отношение и превъзнасяне над еврейския народ), расизма и расовата дискриминация, да се молят за спасението на еврейския народ и за мира в Йерусалим (Римляни 10:1; Псалми 121:6), активно съдействайки за духовното единство между вярващите, на основата на библейското учение (Битие 12:1-3; Захария 8:20-23; Естир 4:13-14; Йоан 4:22; Римляни 9:1-5, 11:17-22).

"З а щ о т о к а з в а м , ч е Х р и с т о с , з а р а д и
Б о ж и я т а в я р н о с т , с т а н а с л у ж и т е л н а
о б р я з а н и т е , з а д а у т в ъ р д и о б е щ а н и я т а
д а д е н и н а б а щ и т е , и з а д а п р о с л а в я т
е з и ч н и ц и т е Б о г а з а Н е г о в а т а м и л о с т , к а к т о
е п и с а н о : " З а т о в а щ е Т е х в а л я м е ж д у
н а р о д и т е , И н а и м е т о Т и щ е п е я " . И п а к к а з в а :
" Р а з в е с е л е т е с е , н а р о д и , с л ю д е т е М у " . И п а к :
" Х в а л е т е Г о с п о д а , в с и ч к и н а р о д и , И д а Г о
с л а в о с л о в я т в с и ч к и л ю д е " . И п а к И с а и я к а з в а :

"Ще се яви Иесеевият корен", и, "Който ще се издигне да владее над народите; На Него ще се надяват народите" (Римляни 15:8-12).

II. Да се открият теологични и практически заблуждения най-често срещани в съвременните евангелски и месиански кръгове:

1. Отричане на факта на безпогрешността и боговдъхновеността на Стария Завет и Новия Завет (Танах и Брит хадаша).

2. Маркионитство (отхвърляне на боговдъхновеността и маловажаване значението на Стария Завет), както и фалшиво дуалистично учение за съществуването на два бога - зъл отмъстителен бог на Стария Завет и добър и снизходителен бог на Новия Завет).

3. Признаване на различни неканонични текстове като боговдъхновени (еврейски и раннохристиянски апокрифи, Талмуд, Мидраш, текстове написани от отците на Църквата и др.)

4. Отричане триединството на Бог като Отец, Син и Свети дух.

5. Отричане, че Иисус Христос (Йешуа ха Машиах) е Господ Бог.

6. Отричане на човешката природа на Иисус Христос (Йешуа ха Машиах).

7. Отричане, че Светият Дух (Руах ха Кодеш) е Господ Бог.

8. Отричане на изкупителната смърт на Иисус Христос (Йешуа ха Машиах) на кръста на Голгота, Неговото възкресение от мъртвите в прославено тяло, Неговото възнесение на небето, бъдещото видимо завръщане от небето и установяването на Неговото хилядолетно царство на земята със столица в Йерусалим (Исаия 2:1-5; Йеремиа 23:5-8, 33:14-26; Михей 4:1-8; Захария 8:1-8, глави 12-14; Откровение 20:1-10).

9. Отричане на живота след смъртта, учението за възкресението на Исус Христос (Йешуа ха Машиах) и бъдещото възкресение на хората от мъртвите (първо възкресение "за живот" и второ възкресение "за осъждане" (Йоан 5:28-29; 1 Коринтяни 15:51-52; 1 Солунци 4:13-18; Откровение 20:11-15).

10. Отричане съществуването на Сатана и демони (зли духове).

11. Приемане на различни форми на псевдодуховност, окултизъм и езичество в юдаизма и християнството, както и различни фалшиви небиблейски учения, например, кабала, молитви към светиите, астрология, сциентология, учението "Нова ера" (Ню ейдж), рейки (вид нетрадиционна медицина) ит.н.

12. Отричане на спасението само по Божията благодат чрез вяра в Иисус Христос (Йешуа ха Машиах).

13. Антиномизъм (учение, че Бог не изисква от вярващите да следват установените от него нравствени норми и закони).

14. Християнски универсализъм (учение, което твърди, че всички хора в крайна сметка ще бъдат спасени).

15. Теология на двойния завет (учение, че "Йешуа не е за евреите" и че имат свой собствен начин на спасение, без лична вяра в Исус Христос [Йешуа ха Машиах]).

16. Заместваща теология (учението, че Църквата е заменила Израел, че евреите са загубили статута си на избран от Бога народ като цяло, и отричане на буквалното изпълнение на пророчествата за Израел по време на хилядолетното Царство на Христос на земята).

17. Антисемитизмът в християнските кръгове (враждебност и превъзнасяне спрямо еврейския народ).

18. Отричане на еврейските корени на християнската вяра.

19. Отричане на факта, че според библиейските пророчества Сам Господ Бог ще събере еврейския народ в Израелската земя (Исаия 14:1-2, 43:5-7, 49:22; Еремиа 16:14-16; Езекил 37:1-14, 38:8; Захария 12:9-14).

20. Непризнаване правото на месианските евреи да се асоциират със своя народ, да продължат да живеят разпознаваем еврейски живот, да празнуват Господните празници в

съответствие с библейския календар и да разкрият тяхното месианско изпълнение в живота на Исус Христос (Йешуа ха Машиах) и в бъдещите събития предречени от пророците (Захария 14:16-19).

"Но имало е лъжливи пророци между хората, както и между вас ще има лъжливи учители, които ще въведат тайно гибелни ереси, като се отричат даже от Господаря, Който ги е купил, та ще навлекат на себе си бърза погибел." (2 Петрово 2:1)

III. Да съдейства за духовното единство сред вярващите на основата на библейското учение посредством:

1. Изучаване и преподаване на Писанието в светлината на еврейския и гръцкия език и културата през библейските времена.

2. Култивиране на уважение към еврейските и християнските традиции, ако те нямат езически корени и не противоречат на библейското учение (Матей 15:6; Деяния 15:20-21, 29:1 Коринтяни 10:20-22, 31-33, 12:1-2; Колосяни 2:16-17; 1 Солунци 1:9, 5:20-21; Откровение 2:14-15).

3. Развиване и насърчаване на диалога между месианските евреи и евангелските вярващи, без превъзнасяне един над друг (Лука 18:14, Римляни 11:17-22; Ефесяни 2:11-22).

4. Предоставяне на духовна помощ на хора, които са попаднали под влиянието на такива движения като „Евреи за юдаизма“ (антимесианска организация), „Бней Ноах“ (Синовете на Ной) и такива псевдохристиянски култове като Свидетелите на Йехова и мормоните (Притчи 24:11-12; Ефесяни 4:14-16; 1 Йоан 4:1-4).

5. Провеждане на съвместни духовни събития, молитви за Израел и Църквата, както и помощ на преследвани вярващи в Израел и в други страни (Псалм 121:6; Римляни 9:1-3, 10:1, 15:27; 1 Тимотей 2:1, 4:16).

6. Разработване на ефективни методи за евангелизация както в Израел, така и по целия свят (Матей 28:19-20; Римляни 1:16, 10:1).

"А Бог на твърдостта и на утехата да ви даде единомислие помежду ви по примера на Христа Исуса щото единомушно и с едни уста да славите Бога и Отца на нашия Господ Исус Христос. Затова приемайте се един друг, както и Христос ви прие, за Божията слава." (Римляни 15:5-7)